Karta modułu/przedmiotu

Wypełnia Zespół Kierunku							
	Nazwa modułu (bloku przedmiotów): **PRZEDMIOTY KIERUNKOWE**					Kod modułu: C	
	Nazwa przedmiotu: **PSYCHOLOGIA KLINICZNA DZIECI I MŁODZIEŻY**					Kod przedmiotu: C/20	
	Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej przedmiot / moduł: **INSTYTUT PEDAGOGICZNO-JĘZYKOWY**						
	Nazwa kierunku: **PSYCHOLOGIA**						
	Moduł: **psychologia wychowawczo-edukacyjna/ psychologia kliniczna i zdrowia**						
	Forma studiów: **STACJONARNE**		Profil kształcenia: **PRAKTYCZNY**			Poziom studiów: **jednolite studia magisterskie**	
	Rok / semestr**: II/4**		Status przedmiotu /modułu: **OBOWIĄZKOWY**			Język przedmiotu / modułu: **POLSKI**	
	Forma zajęć	wykład	ćwiczenia	laboratorium	projekt	seminarium	inne (wpisać jakie)
	Wymiar zajęć (godz.)	**15**	**30**				

Koordynator przedmiotu / modułu*	dr Agata Rudnik
Prowadzący zajęcia*	dr Agata Rudnik, dr Paulina Anikiej-Wiczenbach
Cel kształcenia przedmiotu / modułu	Przekazanie wiedzy na temat przedmiotu, zadań, celów, metodologii psychologii klinicznej dzieci i młodzieży w świetle współczesnych systemów diagnostycznych z nakreśleniem kierunku jej zastosowania w praktycznych działaniach psychologicznych.
Wymagania wstępne	

** Zmiany koordynatora przedmiotu oraz prowadzącego zajęcia dokonuje Dyrektor Instytutu po akceptacji Prorektora ds. Kształcenia. Nowy koordynator przedmiotu oraz prowadzący przedmiot potwierdza zapoznanie się z treściami zawartymi w karcie przedmiotu.*

EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Nr efektu uczenia się/ grupy efektów	Opis efektu uczenia się	Kod kierunkowego efektu uczenia się
01	Student zna i rozumie w pogłębionym stopniu zagadnienia dotyczące przedmiotu, metodologii i celów psychologii klinicznej i psychopatologii; zna i rozumie w pogłębionym stopniu terminologię używaną na gruncie psychologii klinicznej i psychopatologii; powiązania psychologii klinicznej z innymi obszarami zdrowia psychicznego (psychiatrią, neuropsychologią); zna i rozumie w pogłębionym stopniu zagadnienia z zakresu terminologii psychiatrycznej oraz neuropsychologicznej, służące diagnozie klinicznej.	PS_W01 PS_W02 PS_W03

02	Student zna i rozumie w pogłębionym stopniu specyfikę, istotę i cele procesu diagnozy klinicznej, specyfikę prowadzenia badań klinicznych w psychologii; zna i rozumie w pogłębionym stopniu zagadnienia dotyczące różnego rodzaju zaburzeń funkcjonowania jednostki w stresie, chorobie, zaburzeniach osobowości (procesy poznawcze, emocje, zachowanie) oraz metod ich diagnozowania, zorientowane na zastosowanie praktyczne; zna i rozumie zasady etyki zawodowej psychologa klinicznego w zakresie prowadzenia postępowania diagnostycznego; zna i rozumie znaczenie diagnozy klinicznej i wie, że jej efekty będą rzutowały na przyszłość w postaci interwencji lub decyzji, która niesie zmiany dla osoby lub grupy (dzieci i młodzieży).	PS_W07 PS_W08 PS_W09
03	Student potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii klinicznej oraz powiązanych z nią dyscyplin do analizowania i interpretowania ludzkich zachowań; potrafi zaplanować oraz przeprowadzić proces diagnostyczny dotyczący różnych sfer funkcjonowania człowieka, potrafi interpretować uzyskane wyniki i integrować dane pochodzące z poznanych metod badawczych oraz wskazać kierunki dalszych działań psychologicznych uwzględniające indywidualne (środowiskowe) potrzeby oraz zasoby jednostki (grupy społecznej).	PS_U01 PS_U04 PS_U08 PS_U14
04	Student wykorzystując wiedze teoretyczną potrafi przeprowadzić badanie za pomocą wywiadu klinicznego oraz obserwacji, a także kompetentnie posługiwać się poznanymi testami; potrafi formułować problemy badawcze, potrafi wyjaśnić etiologię psychopatologii oraz dobrać adekwatne narzędzia badawcze służące procesowi diagnozy klinicznej; potrafi przestrzegać zasad dotyczących zachowania tajemnicy zawodowej, poufności i prywatności, stosować do wykonywania określonych zadań zawodowych.	PS_U10 PS_U12 PS_U13
05	Student jest gotów do przyjmowania postawy szacunku wobec osób o różnych potrzebach w zakresie różnych form pomocy psychologicznej; jest gotów okazywać zrozumienie dla sytuacji dzieci, młodzieży z różnymi problemami i trudnościami; ma świadomość specyfiki relacji interpersonalnej w sytuacji pomocy psychologicznej; jest gotów wykazywać troskę o prawidłowy przebieg diagnozy i interwencji psychologicznej, tak by nie przyniosła jakiejkolwiek szkody badanym osobom. Jest gotów przyjąć pomoc ekspertów i superwizorów; ma świadomość znaczenia dbałości o zdrowie psychiczne i fizyczne; jest gotów identyfikować indywidualne, społeczne i środowiskowe zagrożenia dla zdrowia psychicznego i somatycznego.	PS_K02 PS_K04 PS_K05

TREŚCI PROGRAMOWE
Wykład
1. Podstawowe pojęcia psychologii klinicznej dzieci i młodzieży. 2. Historia psychologii klinicznej dziecka. 3. Przedmiot i zadania psychologii klinicznej wieku rozwojowego. 4. Działy psychologii klinicznej dzieci i młodzieży. 5. Psychopatologia wieku rozwojowego a psychiatria dzieci i młodzieży. 6. Klasyfikacja zaburzeń u dzieci i młodzieży w świetle podstawowych systemów diagnostycznych i współczesnych standardów klasyfikacyjnych (DSM-5 i ICD-11 oraz DC:0-3R i DC:0-5). 7. Ogólna charakterystyka zaburzeń okresu rozwojowego w relacji do wieku i standardów klasyfikacyjnych. 8. Specyfika psychopatologii wieku rozwojowego na przykładzie wybranych zaburzeń. 9. Etyka zawodu psychologa dziecięcego.
Ćwiczenia

1. Specyfika psychopatologii wieku rozwojowego na przykładzie wybranych zaburzeń – analiza przypadków kazuistycznych. 2. Planowanie strategii postępowania psychologicznego ukierunkowanego na redukcję czynników ryzyka zaburzeń dziecięcych. 3. Specyfika pracy diagnostyczno-terapeutycznej z dziećmi i młodzieżą, z uwzględnieniem kontekstu rodzinnego i środowiskowego. 4. Profesjonalna współpraca z psychiatrami w tym psychiatrami dzieci i młodzieży, neurologami dziecięcymi, pediatrami i lekarzami rodzinnymi. 5. Wskazywanie i planowanie postępowania terapeutycznego, doradczego i/lub rehabilitacyjnego w zakresie wyznaczonym psychologiczną diagnozą dzieci i młodzieży. 6. Poradnictwo psychologiczne, różnorodna pomoc psychologiczna, wspomaganie w kryzysie i konsultacji w zakresie zdrowia psychicznego i radzenia sobie w chorobie somatycznej. 7. Stosowanie i ocena skuteczności psychologicznych metod leczenia rodzin, dzieci i młodzieży. 8. Stosowanie i ocena skuteczności psychologicznych metod rehabilitacji dziecii młodzieży. 9. Opracowywanie specjalistycznych zaświadczeń, opinii i psychologicznych orzeczeń na potrzeby placówek oświatowych, ośrodków szkolno-wychowawczych, jednostek pomocy społecznej i innych. 10. Projektowanie, prowadzenie i ewaluacja programów promocji zdrowia psychicznego i profilaktyki zaburzeń okresu dzieciństwa i dorastania, ze szczególnym uwzględnieniem placówek oświatowych, ośrodków szkolno-wychowawczych, jednostek pomocy społecznej. 11. Edukacje personelu różnych podmiotów w zakresie psychologicznych oddziaływań. 12. Praca badawcza w dziedzinie psychologii klinicznej dzieci i młodzieży.
Laboratorium
Projekt
Seminarium
Inne

Literatura podstawowa*	Bilikiewicz, A. (2000). (red.). *Psychiatria. Podręcznik dla studentów medycyny*. Warszawa: Wydawnictwo Lekarskie PZLW. Bogdanowicz M. (1991). *Psychologia kliniczna dziecka w wieku przedszkolnym*. Warszawa: WSiP. Grzegorzewska, I, Cierpiałkowska, L. Borkowska, A. (2020). *Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży*. Warszawa: wyd. Naukowe PWN. Morrison, J. (2016).DSM-5 bez tajemnic. Praktyczny przewodnik dla klinicystów. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego Namysłowska, I. (2005). *Psychiatria dzieci i młodzieży*. Warszawa: Wydawnictwo: PZWL. Obuchowska I. (2005). Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży- wybrane zagadnienia. W: H. Sęk (red). *Psychologia kliniczna*, tom 2, 25-46.
Literatura uzupełniająca*	Carr A. (2006). *The Handbook of Child and Adolescent Clinical Psychology.* London-NY: Routledge. Kendall P. C. (2004). *Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji*. Gdańsk: GWP *Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD-10. Opisy kliniczne i wskazówki diagnostyczne* (2000). Kraków-

	Warszawa, Instytut Psychiatrii i Neurologii, Uniwersyteckie Wydawnictwo Medyczne Vesalius. Kościelska M. (2000). Psychologia kliniczna dziecka. W: Strelau (red). *Psychologia. Podręcznik akademicki*. T.3., 623-648. Oleś M. (red). (2005). *Wybrane zagadnienia z psychologii klinicznej i osobowości*. T. VI, Metody diagnostyczne w badaniach dzieci i młodzieży. Lublin: TN KUL. 3. Orwid M. (1981). *Zaburzenia psychiczne u młodzieży*. Warszawa: PZWL Seligman, M.E.P., Walker, E.F., Rosenhan, D.L. (2003). *Psychopatologia*. Poznań: Wydawnictwo Zysk I S-ka. Radziwiłłowicz, W., Sumiła A. (2006). *Psychopatologia okresu dorastania*. Wybrane zagadnienia. Kraków: Oficyna Wydawnicza Impuls. Rudnik, A. (2022). *Prewencja ryzyka samobójstw wśród dzieci i młodzieży. Skąd mieliśmy wiedzieć?* Warszawa: Wyd. Difin. Sęk H. (2001). *Wprowadzenie do psychologii klinicznej*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. Stemplewska-Żakowicz, K. (2009). *Diagnoza psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna*. Gdańsk: GWP.
Metody kształcenia stacjonarnego	Wykład z prezentacją multimedialną Ćwiczenia z wykorzystaniem dyskusji, analiza poszczególnych zagadnień w oparciu o literaturę, analiza studiów przypadków
Metody kształcenia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość	

* *Literatura może być zmieniona po akceptacji Dyrektora Instytutu*

Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się/grupy efektów
Aktywne uczestnictwo, wypowiedzi w trakcie zajęć, praca indywidualna i grupowa		01-05
Analiza sytuacji problemowej i analiza studiów przypadków		01-04
Opracowanie prezentacji na wskazany temat		02-05
Formy i warunki zaliczenia	Egzamin testowy Ćwiczenia – kolokwium	

NAKŁAD PRACY STUDENTA			
Rodzaj działań/zajęć	Liczba godzin		
	Ogółem	W tym zajęcia powiązane z praktycznym przygotowaniem zawodowym	W tym udział w zajęciach przeprowadzanych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość
Udział w wykładach	15	-	
Samodzielne studiowanie	5	-	
Udział w ćwiczeniach audytoryjnych i laboratoryjnych, warsztatach, seminariach	30	20	
Samodzielne przygotowywanie się do ćwiczeń	15	10	

Przygotowanie projektu / eseju / itp.	20	20	
Przygotowanie się do egzaminu / zaliczenia	13		
Udział w konsultacjach	2		
Inne			
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	100	50	
Liczba punktów ECTS za przedmiot	**4**		
Liczba punktów ECTS związana z zajęciami praktycznymi	**2**		
Liczba punktów ECTS związana z kształceniem na odległość (kształcenie z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość)[1]	**-**		
Liczba punktów ECTS za zajęciach wymagające bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich	**2,7**		

[1] W przypadku zajęć kształtujących umiejętności praktyczne metody i techniki kształcenia na odległość mogą być wykorzystywane pomocniczo